

מ"ת 9741/04/15 - מדינת ישראל נגד שי רפאל זירדיקר

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 9741-04-15 מדינת ישראל נ' זירדיקר
תיק חיצוני: 0-3870-02301-2015

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	שי רפאל זירדיקר

החלטה

בפני בקשת ב"כ הנאשם (מיום 01/12/2015) לעיין מחדש בהחלטת שחרורו של הנאשם בתנאים עקב שינוי בסיכוי הסביר להרשעה שחל במהלך שמיעת התיק העיקרי וכתוצאה מכך לבטל את תנאיו ולהשיבו לדירתו המצוייה בקרבת המתלון .

עיקר טענתו של ב"כ הנאשם נובעת מהגשת אמרותיהם של ע"ת 3,6 בהסכמה (פרוטוקול בת.פ 9737-04-15 מיום 07/07/2015).

לשיטתו גוררת הסכמה זו קביעה בדבר העדר מחלוקת על תוכן האמרות ותוכן האמרות מחזק מאוד את סיכויי טענת ההגנה העצמית של הנאשם להתקבל ומכאן שמפחית מאוד את סיכויי הרשעתו .

הליכים קודמים

ביום 15/04/2015 נתן בית המשפט החלטה ובה נסקרו הראיות כולן והועמדו זו מול זו לשם בחינת טענת ההגנה העצמית של ב"כ הנאשם. לאחר בחינה זו נמצא כי :

"למעשה טוען הסנגור כי יש להניח סיכויי זיכוי העולים על סיכויי ההרשעה בשל טענת הגנה עצמית.

הגנה עצמית היא סייג לאחריות פלילית וחזקה על מעשה העבירה כי נעשה ללא כל סייג בצידו משום כך קבלת טענה בדבר סייג לאחריות פלילית בהליך מעצר עת"ה תעשה במקרים חריגים ונדירים אשר בהם אין ולו ספק לכאורי בהתנהגותו של הנאשם, מה שאין כן במקרה לפנינו.

נטל ההוכחה, גם בהליך העיקרי יהיה מוטל על הנאשם, וכפי שהראתה סקירת הראיות, הוכחה זו תדרוש

קביעת ממצאי מהימנות כדי להראות כי הנאשם הוכה לפני שהיכה, וגם לאחר מכן יהיה על הנאשם להתמודד עם דרישות של מידתיות ותכליתיות הקבועות בחוק וכל שניתן לומר בעניין זה הוא כי מערך הראיות לכאורה אינו מקיים סיכוי גבוה כי הנאשם יצליח להרים נטלים אלה.

בסופה של החלטה שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים.

מהלך התיק העיקרי

ביום 07/07/2015 ניתן מענה בתיק העיקרי, ונקבעו שלושה מועדי הוכחות.

אלא שהצדדים ביקשו בתיק העיקרי "דחיה למיצוי מו"מ" ביום 12/11/2015

מועד יקר יצא לריק, מו"מ לא התקדם כלל כך שנוצר הרושם כי תחת לקדם את התיק העיקרי מנהלת ההגנה את דיוניה בתיק המ.ת. לרבות בשדה השינוי בראיות וכאמור נראה כי לא זו הייתה מטרתו של סעיף 52 לחסד"פ מעצרים.

ראיות לכאורה

בחינת הראיות באופן מפורט:

נראה כי אין מחלוקת על כך שהנאשם הכה את המתלונן בפניו והיא המכה אשר גרמה את הנזקים הקשים. כמו כן, לא יכולה להיות מחלוקת על כך שהמתלונן הגיע אחרי האירוע מצויד במקל ואיתו אנשים נוספים כדי להיפרע מהנאשם באלימות.

האמרות אשר הוגשו בהסכמה

אמרת א.ר.ד (קטין כבן 8) מיום 7.4.2015 (ניתנה בנוכחות אביו) - ביום 7.4.2015 היה עם חברו א' בשכונה ושיחקו פסים בכדור ושכן צעק מהחלון שילכו לשחק במקום אחר, אך הם סירבו.

אותו שכן ירד למטה ואמר להם שיפנצ'ר להם את הכדור ואז אביו של חברו א' הגיע, והשכן נתן לאביו של א' אגרוף בפנים ואביו של א' נפל לרצפה וקם ונתן אגרוף לשכן שנפל גם הוא ואז אבא של א' אמר לילדים ללכת לבית והוא בא אחריהם לבית ואותו שכן בא לבית עם מקל ורצה להרביץ להם, אך אביו של א' לא פתח את הדלת.

לשאלת החוקר, השיב הקטין כי המתלונן לא עשה להם כלום. כמו כן, השיב כי המתלונן לא עשה כלום לכדור, אלא רק אמר שיפנצ'ר להם אותו.

לשאלת החוקר, השיב הקטין כי המתלונן נתן לאבא של א' אגרוף ואבא של א' החזיר לו. עוד נטען, כי אביו של א' רק

נפל וקם. לשאלת החוקר באם ראה את המתלונן, השיב הקטין כי לא ראה, אלא רק שמע דפיקות חזקות בדלת וכי אביו של א' הסתכל בעינית של הדלת ואמר כי השכן דופק בדלת עם מקל בידיו. כשהחוקר חזר ושאל אם מדובר בדברים שהקטין ראה או שמע, השיב הקטין כי כל מה שאמר זה דברים שראה חוץ מהקטע עם המקל.

אמרת בנו של הנאשם א.ז. (קטין כבן 8) מיום 7.4.2015 (בנוכחות אימו) - זוכר כי ירד לשחק בכדור יחד עם חברו א'. שיחקו כדורגל בשכונה ואז ירד אליהם השכן טמסוט ואמר להם לשחק במקום אחר ובבניין שלידי. לדברי הקטין, אביו אמר להם להמשיך לשחק באותו מקום, אך השכן אמר להם שאם הם ימשיכו לשחק הוא יפוצץ להם את הכדור.

לשאלת החוקר, השיב הקטין כי השכן לא לקח לו את הכדור מהיד. א' הוסיף כי אביו התגרה במתלונן ואמר "**למה מה תעשה לי?**" ואז השכן נתן לאביו של הקטין אגרוף בלחי ואביו מיד החזיר לו בחזרה אגרוף בלחי שלו ואז אמר לשני הקטינים לעלות למעלה לבית ואחר כך עלה אף הוא.

לשאלת החוקר, השיב הקטין כי כשטמסוט נתן לאביו אגרוף לא קרה לו כלום, אפילו לא שריטה ואילו כשאביו נתן לטמסוט אגרוף, טמסוט נפל לרצפה ואז אביו אמר להם לעלות למעלה ובא אחריהם.

הקטין נשאל אם היו שכנים נוספים, אך הקטין השיב כי היו אנשים שהסתכלו מהחלון ואחר כך הוא הלך הביתה ונכנס לחדרו ולא ראה כלום.

לשאלת החוקר, השיב הקטין כי כשטמסוט נתן לאביו אגרוף נפלו לו המשקפיים, אך גם כשאביו החזיר אגרוף לטמסוט, אז גם לטמסוט נפלו המשקפיים ואף נשברו.

לדברי הקטין, השכן לא צעק מהחלון אלא רק כשירד למטה וכי אחרי שהגיע לבית שמע שדפקו חזק בדלת, אך לא ראה וכי אביו אמר לו שזה השכן טמסוט עם מקל של מטאטא.

אמרת הנאשם שי רפאל זירדיקר מיום 7.4.2015 - בנו וחברו ירדו לשחק. ואז ירד יחד עם בנו לשים דברים במחסן וביקש מבנו שלא יעשו רעש כיוון שהשכן צועק עליהם כל הזמן. לפתע שמע צעקות וראה את השכן צועק על הילדים שהם עושים רעש ושילכו לשחק במקום אחר. אז פנה לשכן ואמר לו כי הילדים משחקים ברחבה משותפת של שני הבניינים ואז השכן אמר לו כי הוא יורד לפנצ'ר להם את הכדור, אך הוא לא ענה לו ופשוט ישב על הספסל ופתאום השכן ירד, ניגש אליו, עמד לידו וצעק "**תתקוף אותי, נו, נראה אותך תתקוף אותי**". לטענת הנאשם, אמר לשכן כי אין בכוונתו לתקוף אותו, אך הנאשם המשיך להתגרות בו ואמר לו "**תתקוף אותי**" ואז הוא ניגש לילדים, לקח את הכדור מידי בנו של הנאשם ואמר לו "**אני מפנצ'ר לכם את הכדור**" ובשלב הזה טוען כי קם וביקש מהשכן להחזיר את הכדור לילד ואמר כי ישחק איתם והבטיח שיהיה שקט/

אך לטענת הנאשם, השכן התגרה שוב ושוב והנאשם לא רצה לתקוף אותו ליד בנו, אך פתאום השכן דחף אותו בחוזקה והפיל לו את המשקפיים ע"י כך שנתן לו אגרוף. לטענת הנאשם, המשקפיים שלו נפלו והוא לא ראה טוב ורצה להדוף את השכן וכי אינו זוכר אם נתן לשכן אגרוף או מכה, אבל גם הוא נפל. בהמשך טוען הנאשם, כי חיפש את המשקפיים שהיו ברצפה, הרים אותם וראה שהשכן קם מהרצפה. כמו כן, אמר לילדים לרוץ הביתה ואז החל ללכת לכיוון הבית כשהשכן צועק עליו בטירוף **"בוא אני אזיין אותך"**, אך הנאשם לא התייחס אליו והלך לבית, סגר את הדלת והתקשר למשטרה לדווח כי השכן תקף אותו.

עוד טען הנאשם, כי השכן הגיע אליו לבית והתחיל לדפוק לו על הדלת עם מקל וכי הסתכל בעינית וראה את השכן דופק על הדלת עם מקל של מטאטא מחודד בקצה וכל הזמן צעק **"צא החוצה אני אזיין אותך"** והיו שכנים שניסו להרגיע אותו והיה שכן שלטענת הנאשם שמו שלמה שניסה להרגיע אותו ולהרחיקו מדלת ביתו של הנאשם. לדברי הנאשם, היה שקט למשך כמה שניות, אך השכן שוב התחיל לדפוק על הדלת בטירוף והנאשם טען כי התקשר שוב למשטרה ודיווח על כך והשוטרת במוקד אמרה לו לא לפתוח את הדלת ואחרי שתי דקות ראה מהחלון כי הגיע אמבולנס והשכנים שכנעו את השכן ללכת לבית חולים.

לשאלת החוקר, ענה הנאשם כי במהלך הויכוח היו רק הוא ושני הילדים הקטנים וכשהחוקר הטיח בו כי השכן שלמה פסיסמוב טוען כי השכן לא תקף את הנאשם, אלא רק הנאשם הוא זה שנתן לו אגרוף, ענה הנאשם כי **"הוא בכלל לא היה במקום, הוא משקר. לי ולשלמה היה בעבר ויכוח על חניה ומאז הוא שומר לי טינה, זה היה לפני חודש בערך. אז יש לו גם אינטרס"**. בהמשך מטיח החוקר בנאשם, כי ר', בנו של השכן, ראה מחלון הבית כי הנאשם נתן לאביו אגרוף, אך הנאשם ענה **"לא הסתכלתי למעלה אבל במקום שאנחנו עמדנו יש עציץ עם שיח ואני לא יודע עד כמה הוא יכול לראות וזה הבן שלו הוא בוודאי יגיד דבר כזה. אבל כמו שאמרתי אני רק הדפתי אותו"**.

לשאלת החוקר, ענה הנאשם כי בנו וחברו של בנו ראו כי השכן תקף אותו. בהמשך טען, כי הדף את השכן, אבל רק לאחר שהשכן נתן לו אגרוף בפנים. הנאשם הוסיף וטען כי בסך הכל הגן על עצמו וכי יש לו סימני חבלה מתחת לעין ימין ומבקש כי יצולם. החוקר מעיר כי לא ראה חבלה, אך לבקשת הנחקר צולם את האיזור.

אמרת העד ר' ט' - בנו של המתלונן - מיום 6.4.2015 - מסר כי יום קודם לכן ישב בחדרו ולמד ופתאום שמע את אביו צועק לילדים לא לשחק למטה ולעבור לשחק בכניסה שלהם.

לטענתו, הבין כי הילדים לא הלכו וחשב כי התחצפו לאביו ואז אביו יצא מהבית ולטענתו יצא מחדרו והסתכל מהחלון לראות מה קורה וראה שאין שם רק ילדים, אלא יש גם בחור שיושב על ספסל וכי ראה ושמע את אביו אומר לילדים כי ייקח להם את הכדור ואז הבחור שישב על הספסל ניגש לאביו ואמר לו **"הם לא יפסיקו והם ימשיכו לשחק פה"** ואז הבחור קילל את אביו ואמר לו **"אני אזיין את הילדים שלך ואת אשתך"** ואז פשוט נתן לאביו אגרוף בפרצוף ואבא שלו נפל על הרצפה על הראש וכי ברגע שראה את זה, טוען העד כי **"פשוט רצתי למטה ועד שהגעתי למטה השכן שנתן אגרוף לאבא שלי כבר ברח מהמקום"** וכי אביו כבר קם מהרצפה. לשאלת החוקר, השיב העד כי לא ראה שאביו תוקף את הנאשם ולטענת העד **"אבא שלי בכלל לא נגע בו"**. לשאלת החוקר, השיב העד כי ראה את אביו עולה לביתו של הנאשם וכי עמד לידו בזמן שאביו דפק על דלת ביתו של השכן כשרצה שייצא החוצה ויראה מה עשה לו בפרצוף, אבל הנאשם לא פתח את הדלת ואז הם עזבו וירדו חזרה למטה.

לשאלת החוקר, השיב העד כי השכן מקומה שניה ששמו גיא פפיסמדוב היה עד למה שקרה.

אמרת המתלון - מר חיים טמסוט - מיום 6.4.2015 - המתלון מסר כי בסביבות השעה 16:00 אחה"צ שמע רעש מתחת לביתו ולכן הלך אל חלון הדירה וראה מהחלון מס' ילדים משחקים בכדור. המתלון ביקש מהילדים שישחקו במקום אחר מכיוון שנעשו שיפוצים בבניין והמתלון פחד כי הילדים יגרמו נזק.

לפתע, מבוגר אשר ישב על ספסל בקרבת מקום, ככל הנראה אביו של אחד הילדים, צעק אל עבר המתלון "הם ישחקו פה ולא במקום אחר". המתלון ביקש כי ישחקו בכניסה לבית שלהם (הילדים). בשלב זה, ירד המתלון למטה ואמר לילדים שאם הם ימשיכו לשחק במקום ייקח מהם את הכדור. המבוגר התקרב אל המתלון ואיים עליו בתנועת אגרוף בשתי ידיו ואמר "אני אזיין אותך, את אשתך ואת הילדים שלך".

לאחר מכן, נתן אותו מבוגר שני אגרופים בפניו של המתלון. המתלון התעלף ונפל על הרצפה. היו שני עדים אשר ראו כי קיבל את האגרופים. השכן גיא פפיסמדוב והבן של המתלון ר', אשר ראה את ההתרחשות מהחלון. שני העדים ירדו למטה והזעיקו אמבולנס. הבחור שנתן למתלון אגרופים ברח מהמקום.

לשאלת החוקר, ענה המתלון כי שתי הלסתות נשברו וכי ביום למחרת עתיד לעבור ניתוח שתלים ופלטינות בפה. המתלון שולל כי תקף את הנאשם. המתלון טוען כי התוקף הינו שכן מ"הכניסה השנייה", אדם בשם שי.

לדברי המתלון, לא היו על הספסל עליו ישב הנאשם אותה עת בגירים נוספים. במקום נכחו שני ילדים קטנים כאשר אחד מהילדים הינו בנו של הנאשם.

המתלון טוען כי אין מצלמות בבניין.

לשאלת החוקר האם עלה אל דירת הנאשם עם מקל, ענה המתלון "אחרי מה שהוא עשה לי אני נפלתי ברצפה והתעלפתי וכשהתעוררתי עליתי אליו לבית וצעקתי לו שיצא החוצה ויראה מה הוא עשה לי, אבל הוא לא יצא מהדלת ואני בכלל לא הייתי עם מקל באף שלב, גם כשירדתי למטה בהתחלה אני רק עמדתי ולא עשיתי כלום".

המתלון לא זכר מי היה השכן אשר ניסה להרגיע אותו.

אמרת הנאשם מיום 5.4.2015 - הנאשם מתאר כי בשעה 16:05 הבן שלו א' ירד לשחק בכדור ברחבה המשותפת שלרגלי שני הבניינים 7 ו-9. הנאשם עצמו ירד אל המחסן ולפתע שמע צעקות. המתלון צעק על הילדים שלא ישחקו מתחת לבניין מחלון ביתו.

הנאשם אמר למתלון שהילדים משחקים ולא מרעישים ושייתן להם לשחק ובתגובה המתלון צעק "אני ארד למטה ואפנצ'ר לכם את הכדור". כעבור שתי דקות המתלון ירד למטה בעוד הנאשם ישב על ספסל בקרבת מקום. המתלון ניגש ישירות אל הנאשם והתחיל לצעוק "אתה תתקוף אותי, אתה תתקוף אותי" והנאשם אמר לו "אין לי שום כוונה

לתקוף אותך ואני רק רוצה שהילדים ישחקו".

בשלב זה ניגש המתלונן אל הילדים, חטף להם את הכדור ואמר "אני אפנצ'ר אותו". הנאשם השיב לו "אני אשחק עם הילדים ונהיה בשקט". בתגובה ענה לו המתלונן "תתקוף אותי, תתקוף אותי", אך הנאשם חזר ואמר כי אין לו כוונה לעשות כן. בשלב זה, נתן המתלונן לנאשם אגרוף וכתוצאה ממנו עפו משקפיו של הנאשם. לדברי הנאשם, כהגנה עצמית ובאופן ספונטני נתן למתלונן מכה בפנים. לדבריו לא ראה היטב באותו הזמן. מיד לאחר מכן, עלה ביחד עם הילדים לבית "כדי לא לפתח את העניין".

המתלונן בא עם מקל לבית, דפק על דלת ביתו של הנאשם תוך כדי צעקות, בעוד אחד השכנים ניסה להרגיעו. בשלב זה הגיעה המשטרה.

לשאלת החוקר, ענה הנאשם כי עפ"י ידיעתו רק הילדים היו עדים לאירוע. לדבריו, הילד שלו וחברו של הילד ראו כי המתלונן נתן לנאשם מכת אגרוף.

הנאשם לא היה מעוניין כי הילד שלו יגיש עדות במשטרה.

הנאשם חזר ואמר כי נתן מכת אגרוף למתלונן וזאת רק לאחר שקיבל מכת אגרוף מהמתלונן.

הערת החוקר - אין סימני חבלה על פניו של הנאשם.

הנאשם טען כי מרגיש כאב בפניו ומסר כי יכול להיות שהאזור יכחיל בהמשך. לשאלת החוקר, ענה כי היכה את המתלונן פעם אחת ביד ימין ולא זכר האם סטר למתלונן או נתן לו מכת אגרוף.

הנאשם לא מכיר אדם בשם שלמה.

הנאשם שלל את גרסת המתלונן וטען כי לא היה אדם נוסף במקום.

לגבי שלמה, בהמשך מסר הנאשם כי במידה ומדובר בבחור הגרוזיני מהבניין של המתלונן, זיהה כי הוא היה זה אשר בא ביחד עם המתלונן לאחר המקרה לדירת מגוריו של הנאשם.

לדברי הנאשם, אותו שלמה לא היה נוכח בזמן האירוע. לבסוף הנאשם הוסיף כי בינו לבין שלמה ויכוח על עניין חניה וייתכן ששלמה שומר לו טינה בעקבות עניין זה.

אמרת העד שלמה גיא פסיסמדוב מיום 5.4.2015 - מספר כי הבחין מחלון הדירה בשני ילדים שמשחקים בכדור בהשגחת הורה וכן כי הכדור פגע מספר פעמים במכוניות חונות באזור.

בשלב מסוים חיים טמסוט ביקש מהילדים לעבור לשחק במקום אחר, מכיוון שהכדור פוגע במכוניות חונות וההורה של שני הילדים, אדם ממוצא הודי, השיב לחיים כי הילדים שלו לא יעברו מקום ואז חיים השיב לו בצעקה כי הוא יירד וידבר

עימו.

בשלב מאוחר יותר ירד חיים למטה והבחור ההודי אמר לו "מה תעשה תרביץ לי". חיים בתגובה מסר כי הוא יפנצ'ר לילדים את הכדור. בשלב זה, נתן הבחור ההודי אגרוף ללסת של חיים וברח מהמקום.

לשאלות החוקר, ענה העד כי מכיר את חיים כשכן ואת הבחור ההודי, כיוון שמתגורר בבנין סמוך. לשאלת החוקר, ענה העד כי "חיים לא הצליח להגיב, אבל לאחר שהתאושש רץ חיים לדירה של ההודי והחל לדפוק לו על הדלת".

מדוחות הצפייה ומצפייה בסרטונים עולים הנתונים הבאים:

הנאשם יצא את פתח הבנין בזמן מצלמה (מצלמה מס' 1) 15:13:20.

בזמן מצלמה 15:16:54 נראים שני ילדים רצים אל תוך הבנין, והנאשם מגיע אחריהם, גם הוא נראה נסער ונראה שהנאשם מנסה לברוח מדבר מה. כמו כן הנאשם נראה "משחק" במכשיר הטלפון שבידו.

בהמשך בזמן מצלמה 15:17:19 נראה המתלון ושלושה אחרים נכנסים לבנין כאשר ברור כי השלושה מתרגשים. לפני הכניסה לבנין המתלון נראה מרים מקל אשר היה ממוקם ליד דלת הכניסה, והחל ללכת לכיוון אליו הלכו השלושה האחרים בעוד הוא אוחז בלסתו. לאחר מספר שניות נראה אחד האחרים חוזר ומרים דבר מה אשר שכב ליד הכניסה לבנין, ושב ורץ לכיוון האירוע.

מצלמה 3 - זמן מצלמה 15:17:28 - המתלון נראה נכנס לבנין בסערת רגשות ובידו מקל מחודד, כשאיתו שלושה אחרים נוספים. אחד האחרים ניסה להרגיע את המתלון ולאחוז בו בכדי שלא יעלה אל דירת הנאשם, אך לבסוף עלה המתלון והאחרים נראו עולים אחריו. נראה כי האחרים עלו במטרה לעצור את המתלון.

מצלמה 3 - זמן מצלמה 15:23:58 - המתלון נראה ביחד עם אחר. השניים יורדים במדרגות כשבידו של האחר מקל מחודד ובידו השנייה בקבוק ובפיו סיגריה.

בזמן מצלמה 15:24:07 נראה אחד האחרים והמתלון עוברים בדלת הבנין כאשר האחר אוחז בידו את אותו המקל אותו אחז המתלון כאשר נכנס (ביחד עם אחרים) לבנין.

בתיק צילומים המורים על הנזק הקשה שנגרם למתלון .

עפ"י מזכר השוטר משה עדרי מיום 7.4.2015 - לאירוע 4 מודיעים: הנאשם, בנו של המתלון, שכנה ומד"א.

דו"ח עימות מיום 7.4.2015 בין הנאשם לבנו של המתלון - בנו של המתלון זיהה את הנאשם כשכן שהרביץ לאביו וביסס זאת בכך שראה את האירוע מהחלון. כשנשאל מה ראה, השיב "אבא שלי בא ואמר לו לא לשחק עם הילדים בלובי ויקח את הכדור וילכו לבנין שלהם כי זה עושה רעש בבנין. כל זה היה בזמן שהשכן הזה שיושב פה היה יושב בספסל". בנו של המתלון אמר כי השכן סירב לקום ואמר לאביו שהילדים ישחקו במקום כמה שהם

רוצים. בשלב זה, אביו ענה לשכן שיקח לילדים את הכדור אם לא יעזבו את המקום.

לדברי בנו של המתלונן, השכן קם ונתן הוראה לילדים להמשיך לשחק ואז היה רגע בו התקרב השכן לאביו, תוך שהוא מאגרף את הידיים ואמר לו **"שאם הוא יגע בהם הוא יזיין את הילדים שלו ואת אשתו"**. בשלב זה, השכן נתן למתלונן אגרוף באמצעות ידו הימנית לצד שמאל של הפנים. המתלונן נפל לרצפה ואז בנו של המתלונן רץ למטה וראה כי אביו על הרצפה. הבן ניסה לרדוף אחר הנאשם, אך הנאשם כבר עלה לבית והיה שם שכן שהגיע מקומה שניה, ששמו אינו זכור לו, אך לטענתו, השם שלו נמסר בעת מתן עדותו יום קודם.

לשאלת החוקר, האם בנו של המתלונן ראה כי המתלונן תקף את הנאשם, ענה **"לא היה ביניהם שום מגע. אבא שלי לא נגע בו"**. הנאשם הגיב לדברים וענה כי ביקש מהמתלונן לעצור ולעזוב את הילדים. הנאשם אישר כי התקרב אל המתלונן, אך שלל כי איים עליו וטען כי המתלונן נתן לנאשם אגרוף כאשר גבו של המתלונן לכיוון הבניין. המתלונן לא נפל על פניו והאירוע לא התרחש בלובי, אלא ברחבה של הבניין.

כשנשאל בנו של המתלונן, ענה כי כשאמר לובי התכוון לשטח שמחוץ לדלת הבניין וכי ראה את האירוע מהחלון.

הנאשם ענה כי הדף את המתלונן ולא שם לב האם עשה זאת באגרוף או סטירה ולאחר מכן הרים את משקפיו וראה כי המתלונן מתרומם. באותו רגע עזב את המקום ביחד עם הילדים.

הנאשם מסר כי לא יודע מי ראה את האירוע מהחלון, אך שלל את קיומו של עד אשר נכח במקום האירוע עצמו.

עפ"י מזכר מיום 7.4.2015, מאת השוטרים משה עדרי - השוטרים מסר כי העד שלוה פסיסמדוב אינו מוכן לעימות.

לתיק מצרפים מסמכים רפואיים המורים על החבלה שנגרמה למתלונן.

בתיק אמרות ומזכרים נוספים של שוטרים, אשר אינם מוסיפים לעניין הראיות לכאורה.

בהחלטה מיום 15/04/2015 בחנתי את טענות ב"כ הנאשם ולא מצאתי כי יש בהם כדי לשלול את הסיכוי הסביר להרשעה או להביא לקביעה כי סיכויי הזיכוי עולים על סיכויי ההרשעה.

בידוד אמרות הנאשם והמתלונן

ראשית יש לומר כי אמרתו של הנאשם נסתרת הן מאמרות העדים האחרים והן מול אמרות שני הילדים הן בקשר לדבריו ודברי המתלונן עובר לתקיפה והן באשר לאופי התקיפה עצמה.

שנית מצאתי כי גם אמרתו של המתלונן לוקה בסתירה יסודית על פניה כאשר נראה בבירור כי הוא אוחז במקל, לאחר האירוע ובא להיפרע מן הנאשם בניגוד לדבריו שלו.

המכה הראשונה

משמעות הגשת אמרות הילדים הקטינים עת/ 3,6 היא הסכמה על כך שהנאשם הוכה על ידי המתלונן בטרם היכה בו וכי על עובדה זו אין מחלוקת בין הצדדים ככל אמרה המוגשת לפי סעיף 10ב לפקה"ר :

"אמרה בכתב שניתנה מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה כראיה בהליך פלילי אף אם נותנה אינו עד במשפט, אם שני הצדדים הסכימו לכך ותוכן האמרה לא היה שנוי במחלוקת, ובלבד שהנאשם היה מיוצג על ידי עורך דין."

למעשה טוען הסנגור כי כעת יש להניח סיכויי זיכוי העולים על סיכויי ההרשעה בשל טענת הגנה עצמית.

ראשית יש לומר, כי עצם הגשתה של ראיה על פי סעיף 10ב לפקודת הראיות אינה גורעת מכוחו של בית המשפט להעדיף על פניה ראיה אחרת, גם אם אין מחלוקת בין הצדדים על תוכן ראייתו מסויים עדיין יכול בית המשפט לקבוע אחרת, ואף מחובתו לעשות כן אם מערך הראיות מצדיק זאת.

שנית יש להזכיר כי הגנה עצמית היא סייג לאחריות פלילית וחזקה על מעשה העבירה כי נעשה ללא כל סייג בצידו משום כך קבלת טענה בדבר סייג לאחריות פלילית בהליך מעצר עת"ה תעשה במקרים חריגים ונדירים אשר בהם אין ולו ספק לכאורי בהתנהגותו של הנאשם, מה שאין כן במקרה לפנינו.

שלישית נטל ההוכחה, גם בהליך העיקרי יהיה מוטל על הנאשם, כי לא רק שהיכה לאחר שהוכה אלא גם לעמוד בנטל ההוכחה של יתר פרטי סעיף ההגנה העצמית ולהתמודד עם דרישות של מידתיות ותכליתיות הקבועות בחוק וכל שניתן לומר בעניין זה הוא כי מערך הראיות לכאורה עדיין אינו מקיים סיכוי גבוה כי הנאשם יצליח להרים נטל אלה בהינתן הנזקים הגופניים המחרידים שאירעו למתלונן ושמשתקפים עד היום כעולה מתסקיר שירות המבחן ובהעדר נזקים לנאשם .

כאמור תוצאות העבירה אותה ביצע המשיב כנגד אדם המבוגר ממנו בעשרים שנה היו תוצאות קשות ביותר. המתלונן סיים את האירוע עם שני שברים בלסתו ונזקק לניתוח וכפי הנראה לתקופת שיקום משמעותית, הן זהות הקורבן וגילו והן עוצמת המכה ותוצאותיה מחמירים עם מסוכנותו של המשיב.

אשר על כן איני סבור כי הגשת אמרותיהם של עדי תביעה 3,6 פוגעת בסיכוי הסביר להרשעתו של המשיב על פי הראיות האחרות.

האם באה העת להשיב את הנאשם לביתו המצוי בבניין אחד עם המתלונן ?

לגופה של בקשה, מצוי הנאשם בתנאים מקלים שהחלו מפיקוח אלקטרוני ואשר הלכו והוקלו כל משך משפטו וכעת מאפשרים לו עבודה ולמעשה הוא עותר כי יותר לו לשוב לביתו .

הואיל ומדובר בעניין עדין של הערכת מסוכנות אשר הוערך בעבר על ידי שירות המבחן הורה בית המשפט על הגשת חוו"ד ואיפשר לצדדים להביא את עמדתם עליה בפניו טרם תינתן החלטה .

לעניין זה מסר שירות המבחן את תסקירו לאחר שבא בדברים עם המתלונן ומצא כי חזרתו של הנאשם לבניין מסוכנת ועלולה להביא לעימותים נוספים ולהתנהגות אלימה .

ב"כ הנאשם טוען כי תסקיר זה אינו אלא תסקיר קורבן ואינו מתייחס, לא לטענות ההגנה בדבר השינוי בראיות, לא להתנהגותו האלימה של המתלונן לאחר שנפצע ולא למצב הנאשם ומשפחתו.

בית המשפט קשוב היה וקשוב עודנו לקשייו של המשיב אך יש לאזן את אלה עם יתר שיקולי המסוכנות .

סוף דבר, נראה לי הכרסום בראיות והגדלת מה של סיכויי טענת הגנה עצמית הנובעת מהגשת עת/ 3-6 אינם עומדות אל מול הסיכון הברור הנובע מחזרתו של הנאשם לביתו בקרבת המתלונן .

הבקשה נדחית, תנאי השחרור יעמדו על כנם .

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים .

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ו, 14 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.